

Der findes på guldmarkederne et internationalt anerkendt system vedrørende certificeringen af lødighed og vægt af det guld, som omfattes af definitionen af investeringsguld. Guldbarrer, som sælges på markederne for investeringsguld, har indgraveret et kontrolstempel vedrørende lødighed, vægt, serienummer og forarbejdere.

For at guldet kan være en lønsom investering med henblik på senere salg, må det opfylde ovennævnte standarder. Dette er baggrunden for, at kun guld i nævnte standardmål er investeringsguld. Det kræves imidlertid ikke, at guldet skal være stemplet. Kan virksomheden på anden måde bevise, at kriterierne for investeringsguld er opfyldt, omfattes guldet af fritagelsesordningen for investeringsguld.

Stk. 1, nr. 2, omhandler betingelserne for, at guldmønter kan omfattes af afgiftsfritagelsen.

Det første kriterium er guldets lødighed. Lødigheden skal være på mindst 900 tusindedele.

Det andet kriterium er, at mønten skal være præget efter år 1800.

Det tredje kriterium er, at mønten er eller har været lovligt betalingsmiddel.

Det fjerde kriterium definerer mønten efter den faktiske værdi i forhold til markedsværdien for gulddindholdet. Mønter af numismatisk værdi sælges ofte til en pris, som ligger betydelig over guldværdien. Det foreslås, at prisen på mønten ikke må overstige den normale markedsværdi af møntens gulddindhold med mere end 80 pct., hvilket svarer til direktivets bestemmelse.

Der foreslås i stk. 2 fastsat regler om, at mønter, som fremgår af en liste offentliggjort af Kommissionen, er godkendt som investeringsguld jf. art. 26 b A ii) i 6.momsdirektiv. Kommissionen vil således i EF-Tidende afdeling C en gang årligt offentliggøre en oversigt over de mønter, der anses for at opfylde kriterierne.

Listen bliver udarbejdet på baggrund af oplysninger fra medlemslandene. Det er aftalt, at landene senest den 30. juni hvert år skal angive hvilke mønter, som opfylder de fastsatte kriterier i de enkelte lande. I Danmark vil listen blive udarbejdet i samarbejde med Dansk Mønthandler Union.

Efter stk. 3 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for regnskabsføring vedrørende investeringsguld.

For at bekæmpe momssvig skal medlemslandene efter gulddirektivet indføre regler, som muliggør kontrol af handelen med investeringsguld. En af de vigtigste foranstaltninger er, at kunderne bliver identifice-

ret. Hermed bliver det muligt at følge alle led i kæden af guldtransaktioner. På denne baggrund vil der i bekendtgørelsen til momsloven blive fastsat bestemmelser om særlige krav til identifikation af kunden ved større handler.

I Rådskdirektiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, jf. lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (hvidvaskningsloven) findes der regler om identitetskontrol. Ifølge hvidvaskningsloven skal finansielle virksomheder som f.eks. pengeinstitutter kræve legitimation af deres kunder, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, herunder når der åbnes en konto eller et depot. I de situationer, hvor der ikke oprettes konto eller depot, skal institutterne kræve legitimation, forudsat der foretages transaktioner på beløb svarende til modværdien af 15.000 euro eller derover. I gulddirektivet findes der tilsvarende forpligtelser sælgere til at fastslå kundens identitet. Dette gælder for væsentlige handler med investeringsguld. I en Rådserklæring til gulddirektivet erklærer Rådet og Kommissionen, at transaktioner med en værdi på 15.000 euro og derover anses for at være væsentlige. Samtidig kan medlemslandene dog fastsætte strengere forpligtelser, navnlig om særlige former for regnskab eller særlige bogføringskrav. På denne baggrund vil det blive fastsat i bekendtgørelsen til momsloven, at for transaktioner med investeringsguld på mindst 100.000 kr. skal der foretages en identitetskontrol af køberen. Identitetskontrollen kan dog undlades, hvis sælgere er forpligtiget til at kræve en sådan kontrol efter lov nr. 348 af 9. juni 1993.

Herudover vil der bl.a. blive fastsat særlige fakturakrav i de tilfælde, hvor sælgere vælger at pålægge transaktionen afgift, jf. § 51a, samt i de tilfælde hvor betalingspligten overgår til aftageren, jf. § 46, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af § 14, nr. 2 i lov nr. 166 af 24. marts 1999. Efter denne bestemmelse skal virksomheder, der ophører med at drive virksomhed underrette de statslige told- og skattemyndigheder.

Til § 2

Til stk. 1

Det er foreslået, at loven træder i kraft den 1. januar 2000, bortset fra bestemmelsen, som er nævnt i stk. 2.